

altenpflege.de Edition

Lühikursusõpikud hoolduskoolituseks - Rõhk eakate hooldusel

Theo Ahrens

Eakate hoolduse alused

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliograafilised andmed

Theo Ahrens – Lühike elulugu

Theo Ahrens, sündinud 1979 Müncheni lähedal, on hooldusalade õpetaja ja pühendunud õenduspedagoog. Pärast vabatahtlikku sotsiaalaastat haiglas lõpetas ta tervise- ja haiglahoiuõpetaja koolituse ning omandas väärtuslikku töökogemust intensiivraviosakonnas. Ajanud tema soov edasi anda teadmisi, õppis ta õenduspedagoogikat ja alustas 2009. aastal õpetajana kutsekoolis Münchenis. Theo on tuntud oma praktilise ja empaatilise õpetuse poolest, mis valmistab tulevasi hooldustöötajaid ette nende nõudlikuks ametiks. Eraviisiliselt elab ta koos oma naise ja kahe lapsega Berliinis ning tegeleb vabatahtlikult hooldusalase hariduse paremaks muutmise nimel.

See lühike õpik koostati tema õpetamise õppekavade põhjal, kasutades K.I. Tõlge toimus automaatselt.

Välja antud altenpflege.de poolt

Hind DE/AT: 3,90 € CH: 5 Fr

Autoriõigus 2024 altenpflege.de

Märkused ja parandusettepanekud palun saata aadressile team@altenpflege.de.

1/1-2412181522

Sisukord

1 Sissejuhatus	4
1.1 Eesmärk ja eesmärk vanurite hooldamise koolituses	4
1.2 Vanurite hoolduse tähtsus ühiskonnas	5
1.3 Ametikate ja hooldekodu eetilised põhimõtted	5
2 Mõiste ja alused vanurite hoolduses	7
2.1 Mis on vanurite hooldus? – Mõiste ja ülesanded	7
2.2 Eakate hooldamise vormid	7
2.3 Eristamine teistest hooldusvaldkondadest	8
2.4 Eakate hoolduse eesmärgid	9
3 Õendusteooriad ja õendusteadus	10
3.1 Hooldusteaduse tähtsus vanurite hooldamises	10
3.2 Ülevaade olulistest hooldusteooriatest	10
3.3 Hooldusteoreetiliste mudelite kasutamise näited eakate hoolduse praktikas	11
4 Hooldusprotsess eakate hoolduses	13
4.1 Mis on hooldusprotsess	13
4.2 Hooldusprotsessi 6 sammu	13
4.3 Individuaalse hoolduskava koostamine	14
4.4 Dokumentatsioon ja aruandlus vanurite hoolduses	15
5 Eakate inimeste põhivajadused	17
5.1 Füüsilised põhivajadused vanaduses	17
5.2 Eakate inimeste psühhosotsiaalsed põhivajadused	17
5.3 Spirituaalsed ja kultuurilised vajadused vanemas eas	18
5.4 Inimväärikuse säilitamine vanurite hoolduses	19
6 Hooldusmeetmed ja igapäevane toetus	20
6.1 Keha hooldus eakatel inimestel	20
6.2 Toetus toidu tarbimisel	20
6.3 Mobiliseerimine ja asendamine	21
6.4 Toetamine eritamisel	21
6.5 Valu ja kaebuste käsitlemine	22
6.6 Ravimite manustamine ja ravimite haldamine	23
7 Profülaktikad vanurite hoolduses	24
7.1 Olulised profülaktikad	24
7.2 Meetmed lamatiste ennetamiseks	24
7.3 Meetmed kukkumiste ennetamiseks	25
7.4 Kuidas käsitleda riskitegureid eakatel	26
8 Hügieen ja nakkuste ennetamine vanurite hoolduses	28
8.1 Hügieeni alused geriaatrilises hoolduses	28
8.2 Hooldajate isiklik hügieen	28
8.3 Puhastamine, desinfitseerimine ja steriliseerimine hooldusvahendite puhul	29
8.4 Meetmed nakkuste ennetamiseks	30
9 Kommunikatsioon ja suhtlemine vanurite hoolduses	32
9.1 Side tähtsus eakate hoolduses	32
9.2 Läbirääkimiste alused hooldusvajadustega inimeste ja nende lähedastega	32
9.3 Toimetulek keerulise käitumisega	33
9.4 Kommunikatsioon piiratud tajuga inimestega	34
10 Vaadlus ja hooldusvajaduse hindamine	35
10.1 Hooldusanamnees – Kuidas kogun teavet?	35
10.2 Vitaalnähtuste jälgimine ja tõlgendamine	36
10.3 Muutuste äratundmine eakate inimeste füüsilises ja vaimses seisundis	37
10.4 Enesehooldusvõimekuse hindamine	38
11 Hooldus erivajadustega inimestele	39
11.1 Hooldus dementsusega inimestele	39
11.2 Kroonilise haigusega inimeste hooldus	40
11.3 Hooldus eakatele inimestele, kellel on füüsilised ja vaimsed puuded	41
11.4 Käitumine depressiooni, ärevuse ja muude psüühikahäiretega inimestega	42
11.5 Palliatiivne hooldus ja elulõpu saatmine	43
12 Õiguslikud ja eetilised aspektid vanurite hoolduses	45
12.1 Kutse-etiika ja eakate hoolduse juhtumid	45
12.2 Hooldust vajavate isikute õigused	45
12.3 Hooldustöötajate õigused ja kohustused	46
12.4 Andmekaitse ja dokumentatsioon vastavalt GDPR-ile	47
12.5 Toimetulek eetiliste dilemmaidega	48
13 Enesehooldus ja tervisejuhtimine hooldustöötajatele	50
13.1 Stress ja koormused hooldustöös	50
13.2 Strateegiad enesehoolduseks (töö- ja eraelu tasakaal, pauside korraldamine)	50
13.3 Tervise edendamine hooldustöös (Ergonoomia, ülepinge vältimine)	51
13.4 Läbipõlemise ennetamine ja vastupanuvõime edendamine hooldustöötajatele	52
14 Praktilised harjutused, juhtumiuuringud ja refleksioon	54
14.1 Individuaalse hooldusplaani koostamine – Harjutus koos näidisnäitega	54
14.2 Juhtumianalüüs: dementsusega inimese hooldus – meetmete planeerimine ja teostamine	55
14.3 Refleksiooniharjutused: Eetiliste dilemmaide käsitlemine vanurite hoolduses	56
14.4 Harjutus: Hooldust vajavate inimeste muutuste jälgimine ja dokumenteerimine	57
14.5 Teostamine ja refleksioon hügieenimeetmetest	58
15 Erialased teadmised abivahendite ja hooldusabivahendite kohta	60
15.1 Ülevaade hooldusvahenditest	60
15.2 Hooldusabivahendite kasutamine ja käsitsemine igapäevaelus	61
15.3 Tehnilised abisüsteemid	61
15.4 Abivahendite kasutamine lamatiste ja kukkumiste ennetamiseks	62
16 Digitaalne transformatsioon eakate hoolduses	64
16.1 Digitaliseerimine hoolduses – võimalused ja väljakutsed	64
16.2 Elektrooniline hooldusdokumentatsioon	64
16.3 Digitaalsed hooldusabivahendid	65
16.4 Andmekaitse digitaalses hoolduskeskkonnas	66

1 Sissejuhatus

See raamat pakub esmast ülevaadet vanurite hooldamise ülesannetest ja väljakutsetest. See on suunatud inimestele, kes kaaluvad tegevust selles valdkonnas või on just alustanud oma koolitust või tööd. Eesmärgiks on anda põhiteadmised ametiprofiilist.

Vanurite hooldus on mitmekülgne ja nõuab kombinatsiooni erialastest teadmistest, praktilistest oskustest ja isiklikust pühendumusest. Terviseolukordade, hooldusprotsesside ja suhtlemise põhilised teadmised on hädavajalikud. Samal ajal tuleb olla teadlik emotsionaalsetest ja füüsilistest väljakutsetest, mida see amet endaga kaasa toob.

See raamat teenib sissejuhatuse eesmärki ja seda täiendavad teised õpikud, mis käsitlevad üksikuid teemasid üksikasjalikumalt. Seetõttu on soovitatav pärast lugemist edasi uurida, et omandada põhjalikum arusaam ja olla spetsiifilisteks olukordadeks adekvaatselt ette valmistatud. Teadlik ja hästi informeeritud algus võib märkimisväärselt aidata kaasa rahulolule ja tõhususele selles tähenduslikus tegevuses.

1.1 Eesmärk ja eesmärk vanurite hooldamise koolituses

Altenpüganduse õpe annab vajalikud pädevused, et vastata selle töövaldkonna mitmekülgsetele nõudmistele. Keskmes on erialateadmiste omandamine, praktiliste oskuste arendamine ja sotsiaalsete oskuste edendamine. Eesmärk on koolitada hooldustöötajaid, kes suudavad tegutseda hoolivalt, empaatiavõimeliselt ja professionaalselt.

Eriateadmised hõlmavad meditsiinilisi aluseid, teadmisi vanusega seotud haigustest ja hooldusmeetmete rakendamist. Praktilised oskused arenevad meditsiiniseadmete käsitlemise, hügieenitehnikate ja hooldusprotsesside läbiviimise kaudu. Sotsiaalsed oskused on otsustava tähtsusega, et tõhusalt suhelda hooldust vajavate inimeste ja nende lähedastega.

Õppe üks eesmärk on soodustada kriitilist mõtlemist ja olla valmis ootamatusteks. Hooldustöötajad peavad olema võimelised ära tundma hooldatavate individuaalseid vajadusi ja kohandama vastavat hoolduskava. Lisaks on vaja õiguslikke ja eetilisi teadmisi, mis on elukutse teostamiseks kesksel tähtsusega.

Koolituses pööratakse tähelepanu ka hooldustöötajate vastupidavusele. Stressiga toimetulek, enesehoolduse võimekus ja läbipõlemise ennetamine on pikaajaliseks hooldusvaldkonnas tegutsemiseks hädavajalikud. Õppe eesmärk on luua teadlikkus oma tervisest ja arendada stressiga toimetuleku strateegiaid.

Altenpüganduse õpe annab aluse, et tagada vanemate inimeste kvaliteetne hooldus ja vastata demograafiliste muutuste väljakutsetele professionaalselt. Põhjaliku koolituse kaudu saavad hooldustöötajad mitte ainult hooldada, vaid võtta ette ka ennetavaid ja taastusravimeetmeid, et parandada vanemate inimeste elukvaliteeti.

1.2 Vanurite hoolduse tähtsus ühiskonnas

Altenpflege on oluline osa ühiskonna struktuurist, eriti arvestades demograafilisi muutusi, mida iseloomustab rahvastiku vananemine. Keskmise eluea pikenemine viib kasvava hooldusteenuste vajaduseni. Altenpflege tagab mitte ainult eakate füüsilise heaolu, vaid säilitab ja edendab ka nende elukvaliteeti.

Perestruktuurid muutuvad ja traditsiooniline hooldus pere sees on üha keerulisem. Altenpflege ametid täidavad selle lõnga ja pakuvad professionaalset hooldust, kui perekondlik tugi ei ole piisav. Hooldustöötajad võimaldavad eakatel kauem oma harjumuspärase keskkonnas elada. See mõjutab positiivselt nende vaimset ja füüsilist tervist.

Altenpflege toetab ühiskondlikku kaasatust, vähendades sotsiaalset isoleeritust. Hooldustöötajad toimivad sageli oluliste sotsiaalsete kontaktidena, pakkudes regulaarset kontakti ja suhtlust. See soodustab ka hooldust vajavate inimeste sotsiaalset osalust ja aitab üksildust ennetada.

Altenpflege aitab kaasa ka majanduslikule stabiilsusele, luues arvukalt töökohti ja seega panustades sisemajanduse koguprodukti. Sektor pakub mitmesuguseid karjääri võimalusi, alates põhihooldusest kuni spetsialiseeritud ametikohtadeni.

Ühiskondlikus arutelus mängib Altenpflege olulist rolli eakate inimeste tervise ja heaolu edendamisel. See on otsustava tähtsusega vanemate inimeste iseseisvuse ja autonoomia säilitamisel. Samal ajal on see sümbol humanitaarsele ja solidaarsusele orienteeritud suhtumise eest vanemasse põlvkonda, mis kajastab ühiskonna põhimõttelisi väärtusi.

Kokkuvõtlikult on Altenpflege hädavajalik tugisammas kaasaegses ühiskonnas, mis hõlmab nii sotsiaalseid kui ka majanduslikke aspekte ning tõuseb esile kasvava tähtsusega muutuva demograafilise profiili kontekstis.

1.3 Ametikate ja hooldekodu eetilised põhimõtted

Ametikutseetika vanurite hoolduses

Ametikutseetika vanurite hoolduses põhineb inimväärikuse, autonoomia ja hoolivuse põhiväärtustel. Inimväärikuse austamine on hädavajalik. Hooldustöötajad kohtlevad iga inimest lugupidamise ja väärikusega, sõltumata nende tervislikust seisundist või elusituatsioonist. Hooldusvajadusega isikute autonoomia edendamine tähendab, et säilitatakse ja austatakse nende otsustusvabadust. Enesemääramine on õigus, mis peab olema säilinud ka vanemas eas.

Hoolivus nõuab empaatiat ja pühendumust. Hooldustöötajaid kutsutakse üles hoolitsema füüsiliste, sotsiaalsete ja emotsionaalsete vajaduste eest. See hõlmab hooldusvajadusega inimeste tunnete ja murede lugupidavat käsitlemist. Samal ajal säilitatakse professionaalne distants, et hoida vajalikku objektiivsust.

Vastutustunne on veel üks ametikutseetika nurgakivi. Hooldustöötajad vastutavad oma tegude eest ja neilt nõutakse aruandlust. See hõlmab pidevat täiendõpet, et rakendada praktikas kaasaegseid hooldusstandardeid ja teaduslikke teadmisi.

Vanurite hoolduse ametialane eeskuju hõlmab kohustust professionaalsuse, interdistsiplinaarsuse ja meeskonnatöö nimel. Professionaalsus avaldub hooldusmeetmete hoolikas teostamises ja eetiliste standardite järgimises. Koostöö kolleegide ja teiste erialarühmade liikmetega on otsustav, et tagada igakülgne hooldus.

Hooldustöötajad peaksid olema eeskujuks. See hõlmab positiivse töökliima edendamist ja konfliktide konstruktiivset lahendamist. Eetiline juhtimine inspireerib teisi ja aitab kaasa hoolduspraktika positiivsele arengule.

Ametikutseetika oluline aspekt on tundlike andmete käsitlemine. Andmekaitset järgitakse rangelt, et kaitsta hooldusvajadusega inimeste privaatsust. Teavet edastatakse ainult hooldusvajaduse raames. Nende eetiliste juhiste järgimine võimaldab usaldusväärse suhte loomist.

Ametikutseetika peegeldab vanurite hoolduse aluseks olevaid moraalseid põhimõtteid. Need loovad raamistiku professionaalseks ja lugupidavaks suhtlemiseks hooldusvajadusega inimestega ning moodustavad aluse hooldusameti sotsiaalsele tunnustamisele ja väärtustamisele.

2 Mõiste ja alused vanurite hoolduses

2.1 Mis on vanurite hooldus? – Mõiste ja ülesanded

Altenpflege hõlmab eakate inimeste hooldust ja toetust, et säilitada ja parandada nende elukvaliteeti. See keskendub füüsilistele, psüühilistele ja sotsiaalsetele vajadustele. Altenpfleger vastutavad hooldusmeetmete rakendamise, abistamise eest keha hoolduses, liikumises ja toitumises ning ravimite manustamises. Hooldus hõlmab lisaks füüsilisele hoolitsusele ka sotsiaalset suhtlemist, kusjuures arvestatakse hooldusvajadustega inimeste elulugusid ja harjumusi.

Oluline osa Altenpflege's on kommunikatsioon. See hõlmab empaatiavõimet ja aktiivset kuulamist, et usaldusväärsete suhete kaudu usalduse ja turvalisuse loomisele kaasa aidata. Altenpflege sisaldab ka ressursside äratundmist ja kasutamist. See edendab eakate iseseisvust ja enesemääramist, tugevdades olemasolevaid võimeid ja pakkudes tuge, ilma isiklikku vastutust õõnestamata.

Lisaks hõlmab Altenpflege ka terviseriskide ennetamist. Profülaktilised meetmed nagu kukkumis- ja lamatiste ennetamine kuuluvad kesksete ülesannete hulka. Keerulistes hooldussituatsioonides hoitakse tihedat kontakti arstide ja terapeutidega, et tagada terviklik hooldus.

Altenpflege on interdistsiplinaarne. See nõuab koostööd erinevate elukutserühmade ja asutustega. Nende hulka kuuluvad sugulased, arstid, terapeutid ja vajadusel seaduslikud hooldajad. Selle koostöö koordineerimine tagab hooldusalusele pideva hoolduse.

Teine aspekt Altenpflege's on hooldusprotsessi dokumenteerimine ja hindamine. Kõigi tegevuste, tähelepanekute ja muutuste täpsed ülestähendused tagavad hoolduskava pideva kohandamise hooldusvajadustega inimeste vajadustele ja aitavad hoolduse kvaliteedile kaasa. Altenpflege on vastutusrikas ülesanne, mis nõuab nii erialast pädevust kui ka inimlikku soojust ja empaatiat.

2.2 Eakate hooldamise vormid

Eakate hooldus korraldatakse erinevates vormides, et rahuldada hooldusvajadusega inimeste individuaalseid vajadusi. Põhilised vormid on ambulatoorne hooldus, statsionaarne hooldus ja osastatsionaarne hooldus.

Ambulatoorne hooldus toimub hooldusvajadusega inimese kodus keskkonnas. Hoolduspersonal külastab isikut kodus ja osutab seal vajalikke hooldusteenuseid. See hooldusvorm soodustab iseseisvust, kuna harjumuspärane keskkond säilib. Tüüpilised tegevused on toetus keha hooldamisel, nõustamine toitumisküsimustes ja regulaarsete ravimite võtmise tagamine.

Statsionaarne hooldus toimub hooldusasutustes, kus eakad inimesed on majutatud. See on sageli vajalik, kui hooldusvajadus on väga suur ja ulatuslik ööpäevaringne hooldus on vajalik. Neis asutustes pakutakse laia hooldusteenuste valikut, mis hõlmab nii meditsiinilist hooldust kui ka sotsiaalseid tegevusi. Eesmärgiks on tagada võimalikult kõrge heaolu ning turvalisus ja kindlustunne.

Osastatsionaarne hooldus pakub segu kahest muust vormist. See sobib eriti hästi eakatele, kes vajavad päevasel ajal intensiivset hooldust ja tuge, kuid soovivad öhtu- ja öötundidel viibida oma koduses keskkonnas. Sageasend pakkumised on päevahoiuasutused, mis soodustavad sotsiaalset suhtlemist ning pakuvad toetust põhihoolduses.

Igal eakate hooldusvormil on spetsiifilised eelised ja väljakutsed ning neid saab kohandada vastavalt eaka inimese vajadustele. Sobiva hooldusvormi valik sõltub mitmest tegurist, sealhulgas hooldusvajaduse tasemest, hooldusvajadusega isiku soovidest ja saadaolevatest ressurssidest.

2.3 Eristamine teistest hooldusvaldkondadest

Altenpflege erineb teistest hooldusvaldkondadest nagu haigete hooldus ja lastehoid mitmes olulises aspektis. Kui haigete hoolduses on meditsiiniline aspekt esiplaanil ägedate haiguste ja operatsioonijärgsete seisundite raviks, siis Altenpflege keskendub enam pikaajalisele toetamisele, elukvaliteedi edendamisele ja eakate inimeste holistilisele hooldamisele. Selle kliendikonna vajadused hõlmavad sageli pidevat abi krooniliste haiguste ja vanusest tingitud piirangute korral, mida täiendatakse ennetusmeetmete ja sotsiaalse suhtlusega.

Lastehoid keskendub laste arendamisele ja edendamisele imikueast kuni noorukieani. Eesmärk on võimaldada tervislikku kasvamist ja ennetada arengupeetusi. Siin mängivad pedagoogilised aspektid ja laste arengu toetamine kesksel rollil. Vastupidiselt sellele on Altenpflege tihti seotud ülesannetega, mis keskenduvad olemasolevate võimete säilitamisele ja vananemise kaasamisele, kusjuures iseseisvuse edendamine on ülim eesmärk.

Teine Altenpflege tunnusjoon võrreldes teiste hooldusvaldkondadega on mitmekesisem sotsiaalne ja psühholoogiline spekter, mis ulatub kaotuse ja leinakogemustest kuni surelikkuse küsimusteni. Need teemad nõuavad erilist tundlikkust ja teadmisi vanemate inimeste emotsionaalsete vajaduste käsitlemisel.

Interdistsiplinaarne koostöö Altenpflege's on kõrgema tähtsusega võrreldes haigete- ja lastehooldusega, kuna hooldust vajavatel eakatel esineb sageli mitmeid kroonilisi haigusi ja sotsiaalseid stressifaktoreid. See nõuab erinevate erialade tihedat kooskõlastamist, et tagada terviklik hooldus.

2.4 Eakate hoolduse eesmärgid

Vanurite hoolduses on keskmis eakate inimeste enesemääramise, autonoomia ja elukvaliteedi edendamine. Oluline eesmärk on elukvaliteedi säilitamine ja parandamine individuaalse hoolduse ja toetuse kaudu. Eakate vajadused on mitmekesised ja nõuavad paindlikku lähenemist.

Vanurite hoolduse keskne eesmärk on hooldust vajavate inimeste enesemääramise säilitamine ja edendamine. See tähendab, et eakatele tuleb jätta võimalikult palju kontrolli oma elu ja igapäevaste otsuste üle. Hooldajad toetavad suunatud meetmete abil ja motiveerivad hooldust vajavaid inimesi säilitama või taastama oma iseseisvust.

Autonoomia vanurite hoolduses tähendab, et eakatel inimestel on vaatamata füüsilistele või vaimsetele piirangutele võimalus väljendada ja ellu viia oma individuaalseid soove ja eluharjumusi. Hooldusprofessionaalid peavad tagama, et neid otsuseid austatakse ja võimalusel ellu viiakse.

Lisaks on vanurite hoolduse eesmärk füüsilise, psüühilise ja sotsiaalse tervise edendamine ning olemasolevate võimete säilitamine või arendamine. Selle hulka kuulub ka sotsiaalsetesse võrgustikesse integreerimine ja sotsiaalse suhtluse edendamine, et vältida üksildust ja isolatsiooni.

Veel üks vanurite hoolduse eesmärk on haiglaravi vältimine ja hooldust vajavate isikute toetamine nii, et nad saaksid võimalikult kaua oma harjumuspärasel keskkonnas püsida. Ennetavad meetmed riskide vähendamiseks, nagu kukkumisprofülaktika ja tervise edendamine, on samuti osa eesmärkidest.

Abi vananemisest tingitud piirangutega toime tulemisel ning krooniliste haigustega toimetuleku toetamine aitavad kaasa elukvaliteedi paranemisele. See hõlmab ka vajadusel palliatiivse ravi pakkumist, et tagada väärikas ja valuvaba elu kuni elu lõpuni.

Lõppkokkuvõttes on vanurite hoolduse eesmärk võimaldada väärikat elu vanaduses, mis on kantud lugupidamisest ja väärtustamisest. Iga meede vanurite hoolduses peaks olema kohandatud individuaalsetele vajadustele ja hoidma tasakaalu toe ja isikliku vastutuse vahel.

3 Õendusteooriad ja õendusteadus

3.1 Hooldusteaduse tähtsus vanurite hooldamises

Hooldusteadus on aluseks, mis aitab pidevalt parandada eakate hoolduse kvaliteeti. See pakub meetodeid ja kontseptsioone, mis aitavad välja töötada, kontrollida ja standardiseerida hooldusmeetmeid. Keskseks aspektiks on hooldusnähtuste süstemaatiline kogumine ja analüüs, mis viib tõenduspõhiste hooldustavade väljakujundamiseni.

Teadusliku uurimistöö kaudu arendatakse standardeid, mis suurendavad hoolduse tõhusust ja efektiivsust. See hõlmab juhiste väljatöötamist, mis toetavad hooldustöötajaid otsuste tegemisel ja tagavad, et eakate hooldus põhineb uusimatel teadusuuringutel.

Kriitiline refleksioon ja kohanemisvõime on olulised oskused, mida hooldusteadus toetab. Hooldustöötajad peavad olema võimelised uut teadmist integreerima ja rakendama konkreetsetes hooldussituatsioonides. Uurimistulemused annavad aluse olemasolevate hoolduskontseptsioonide kriitiliseks hindamiseks ja kohandamiseks.

Hooldusteadus aitab kaasa ka kutseala professionaalsusele, toetades hooldustegevust teoreetiliselt ja teaduslikult. See toetab ka hooldustöötajate mainet ja enesemõistmise arengut eakate hoolduse valdkonnas.

Veel üks oluline hooldusteaduse panus seisneb interdistsiplinaarse koostöö edendamises. Teadusliku vahetuse kaudu teiste valdkondadega tekib holistlik hoolduse mõistmine, mis viib hooldusvajadustega inimeste parema hoolduseni.

Kokkuvõtteks annab hooldusteadus olulise panuse eakate hoolduse kvaliteedi tagamise ja edasiarendamise teaduspõhise, tõenduspõhise teadmise abil, mis loob aluse tõhusatele hooldusinterventsioonidele.

3.2 Ülevaade olulistest hooldusteooriatest

Virginia Hendersoni õendusteooria

Virginia Henderson määratles 14 inimese põhivajadust, mis on hoolduse aluseks. Need vajadused hõlmavad muuhulgas hingamist, toitumist, eritumist ja liikuvust. Eesmärk on toetada patsiente nii, et nad suudaksid võimalikult palju neid vajadusi iseseisvalt rahuldada. Teooria edendab hooldust vajavate isikute iseseisvust, sekkudes hooldustöötajate poolt ainult sealt, kus iseseisvus on kahjustatud.

Monika Krohwinkeli hoolduskontseptsioon

Monika Krohwinkel töötas välja "Elu tegevuste ja eksistentsiaalsete kogemuste mudeli" (AEDL). See mudel lähtub 13 elutegevusest, nagu näiteks enda eest hoolitsemine, suhtlemine ja sotsiaalne elu. Hooldustöötajad võtavad arvesse hooldust vajavate inimeste võimeid ja piiranguid seoses nende tegevustega. Keskmes on individuaalne hooldusplaneerimine, et parandada eakate elukvaliteeti ja edendada nende ressursse.

7 See on ainult eelvaade

Täielikku raamatut saab <https://www.altenpflege.de> registreeritud kasutajatele. Registreerimine ja kasutamine on tasuta. Need, kes ei soovi registreeruda, võivad saata 2. lehel nimetatud summa PayPali kaudu aadressile buchhaltung@factsoft.de, märkides nii raamatu pealkirja kui ka e-posti aadressi. Seejärel saadetakse neile PDF e-postiga.

Lisaks tasuta juurdepääsule lühikursuse raamatutele võimaldab registreerimine [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) lehel otse töökohtadele kandideerida. Samuti saate ise tasuta töökohakuulutuse postitada. Olge ka teie osa [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) kogukonnast.